



**Hendrik Eeltink**

**1920 - 2013**

In dankbare herinnering aan:

## Hendrik Eeltink

weduwnaar van Marie Eeltink-Morsink

Hendrik is als jongste van 3 kinderen geboren op 29 maart 1920 in de Veldmaat. Het was in die jaren niet gemakkelijk om op te groeien op een boerderij. Er moest worden gewerkt voor de kost en sociale voorzieningen waren nog ver weg. Hendrik heeft na de lagere school de landbouwschool afgemaakt, want het was hem al duidelijk: als groot liefhebber van koeien wilde hij boer worden. De crisisjaren waren heftig en hij besloot om er iets bij te verdienen omdat de boerderij te klein was. Hendrik ging werken bij de Heidemij en dat beviel zo goed dat hij er lange tijd bleef. De boerderij deed hij erbij. Tot het moment dat hij zodanig visueel gehandicapt was dat hij afscheid moest nemen van de Heidemij. Hendrik richtte zich volledig op de boerderij en voerde zijn grote liefheerij uit; koeien melken. Na de oorlog leerde hij Marie Morsink uit de Rietmolen kennen en ze trouwden op 4 oktober 1950. Uit dit huwelijk werden 2 kinderen geboren, Annie en Johan. Annie trouwde met Henk in Markelo. Johan en Magda trouwden in Haaksbergen en bleven op de boerderij. Door de tankmelkregeling moesten de 4 koeien in 1980 van de hand worden gedaan, een zware klap voor Hendrik. De jaren gingen verder en Hendrik richtte zich meer op de dagelijkse dingen om de boerderij; de moestuin, het verbouwen van aardappelen, de groenten in de tuinkas. Hendrik ging graag met handgereedschap aan het werk in de grond, in een oude kruiwagen zag hij nog kans om reuzen kroppen sla te verbouwen. Ondanks zijn visuele handicap had hij het karakter om door te zetten en gelukkig beschikte hij over een kerngezond lichaam. Echter de jaren gingen tellen en er was meer hulp nodig om alles in goede banen te leiden. Marie kon dat ook niet allemaal meer want haar mobiliteit werd gaandeweg minder.

Magda werd de dagelijkse steun en toeverlaat voor Marie en Hendrik, tot op zeer hoge leeftijd. Door ziekte is Magda 6 jaar geleden helaas overleden. Daarna werd er een beroep gedaan op thuiszorg omdat Hendrik en Marie het liefst zo lang mogelijk zelfstandig thuis wilden blijven wonen. Ruim 2 jaar geleden verhuisden ze alsnog naar Het Saalmerink in Haaksbergen. Deze verandering heeft sporen achtergelaten. Marie voelde zich er helemaal thuis maar Hendrik mistte het contact met de buitenlucht, de moestuin, zijn klompen en zijn manchester broek. Soms hadden ze in Het Saalmerink ook het grootste plezier, de mensen van de verpleging kwamen langs en de grappen vlogen over de tafel. De radio stond op een geheime zender en de vrolijke sfeer deed hun beiden erg goed. Vorig jaar moest Hendrik wegens geestelijke achteruitgang naar verpleegtehuis Het Cromhoff te Enschede. Dat trok een zware wissel op beiden, Hendrik en Marie waren 62 jaar onafscheidelijk geweest en konden niet zonder elkaar. De gezondheid van Marie ging dit jaar zienderogen achteruit en ze kwam op 10 februari j.l. te overlijden. Hendrik trok zich dat, ondanks zijn gesteldheid, bijzonder aan en gaf de moed ook op. Het hoefde van hem ook niet meer en nog geen 5 weken na het overlijden van Marie kwam Hendrik te overlijden. We bewaren zeer goede herinneringen aan beiden, 2 prachtmensen zijn er niet meer. Onder moeilijke omstandigheden en met hulp van de kinderen, familie en instanties hebben ze het zo lang vol kunnen houden. Wat ons reesteer, is diep respect, Hendrik was de motor en Marie het stuur.

*Hendrik is nu weer bij zijn geliefde Marie.*

Wij danken u voor uw medeleven en steun.

Annie en Henk  
Johan en Magda †  
en Kleinkinderen

Haaksbergen, 19 maart 2013.